

Перший відомий провідник козаків – нащадок князів Острозьких

Ведучий рубрики Микола МАНЬКО, директор Державного історико-культурного заповідника м. Острога

П'ятсот тридцять років тому – 1 серпня 1492 року – зустрічаемо першу офіційну писемну згадку про українських козаків і їх бойові дії на морі. Правда, у хроніці того ж 1492 року Мартіна Бельського є повідомлення про успішний похід 1489 року війська польського королевича і майбутнього короля Яна Альбрехта на південь проти татар. Хроніст зазначив, що успіхом цієї справи королівське військо має завдячувати провідникам з місцевих козаків, які прекрасно знали подільські степи. Зрозуміло, щоб вільно орієнтуватися в степових просторах, козакам (це слово тюркського походження, що означає вільна людина, страж, шукач пригод тощо) потрібно було там прожити не рік і не два.

Свідчення від 1 серпня 1492 року – вже не літературно-історичний твір, а дипломатичний документ. У цей день відбувся похід козаків під проводом князя Богдана Глинського (на той час старости Черкас) у Дніпровський лиман. Під Тягнибою в низов'ях Дніпра козаки взяли на збордаж османську військово-морську галеру, з якої визволили невільників. Наступного року козацький похід в гирлі Дніпра продовжився. Було взято фортецю Очаків – важливий форпост Кримського ханства на материкову, здобуто значні грошові трофеї і полон.

У звязку з діями князя Богдана Глинського кримський хан Менглі Гірей надіслав скаргу великому князю Литовському Олександру (молодшому брату згаданого вище Яна Альбрехта). Очолюваніх Глинським нападників хан називав «козаками черкаськими». Черкасами відтоді стали називати все українське населення Подніпров'я.

Богдан Глинський, ще знаний

під прізвиськом «Мамай», належав до відомого українського княжого роду, що своє походження виводив від знаменитого золотоординського воєначальника темника Мамая. Дружина цього темника походила від Чингізхана. Після загибелі Мамая його нащадки осіли на нашому Лівобережжі, прийняли християнство і зверхність великих князів Литовських. Їх родовим гніздом стало місто Глинськ (сучасна Сумщина). Онук темника Мамая князь Іван Олександрович Глинський був одружений на княжні Анастасії Данилевіні Острозькій – дочці першого князя Острозького і сестри преподобного Федора Богдана Федоровича Глинського, за реконструкцією генеологів, був правнуком цього подружжя. У пам'ять про золотоординського предка і, очевидно, за бурхливе воєнне життя його називали в народі Мамаем. В 1488–1495 роках Богдан

Глинський-Мамай обіймав посаду великохняжого намісника у Черкасах, пізніше у Пугівлі. Після поразки у битві під Ведрошем у 1500 році він разом із своїм родичем князем Костянтином Івановичем Острозьким потрапив у московський полон. За однією версією там і помер, за іншою – зміг вирватися з неволі і ще повоювати з османами і кримцями в низов'ях Дніпра. Помер десь біля 1509 (1512) року.

Отже перший відомий нам провідник козацьких загонів, був нащадком основоположника династії князів Острозьких.

